

BENESÓCZKY LÁSZLÓ

Két kő

*Két különböző kő vagyunk.
De tud-e egy kő sírni?
De tud-e egy kő meleget sugározni?
Tudok-e sajnálni egy követ?*

Három álmom

*Három, vörös, részeg álmom:
ezek a menedékeim.*

Az egyik

*Éget, éget, kiéget,
kiégetett cserépkancsó leszek.
Ültek a bakon vibráló, büszke,
gyilkos emberek. Mellényük volt a lelkük.*

A másik

*Egy sárga aluljáróba egy vöröslő éjjel.
Feljebb barnásabb kőfalak.
A bíbor ködben elégedetten
ballag lefele két alak.*

BENESÓCZKY LÁSZLÓ
(1992, Budapest) szabad-
úszó újságíró szülőváro-
sában. A Pázmány Péter
Katolikus Egyetemen
kommunikáció- és
médiatudomány alapsza-
kon diplomázott, jelen-
leg a Budapesti Műszaki
Egyetem mesterszakos
hallgatója. Versei az
Accordia kiadó antológi-
áiban jelentek meg.

A harmadik

Megtértem barna nád,
barna zsúptető alá.
Körbenézek – meszelt falak.
Sötétedő udvar – piszkosfehér libák.
Brazília felé húzó vadludak.
Hegedűtok az asztalon.

Nézem az erem: meleg.
Darabánt Dezső megtalált.

A meszelt fal pereg.

Bámulni hűvös délutánba

vörös kenud már kifakult elindulsz
kiszívott eget tükröz már a hullám
hajó előbb indult el kikötőből
vajon ki lehet októberben kompon

nem akarsz most csárda felé evezni
pedig eltévednél nádasok között
és szívesen lennél itt most lánnyal, ő
is csak bámulna hűvös délutánba

nem akarsz most sziget felé se menni
úttörő-sziget kamaszkorod álma
hány lányt akartál ott már le se jöttek
betoncölöpök vigasztalón néznek

*hajtottál most bele vén nádcsoportba
valami madarak rebbenése még
horgász nem fog halat stég elvadulva
hegyek illata csitít most hull feléd*

*evezni vadul rezervátum felé
akarsz halivadékevelőt most nem
megtalálni apám szomorú miért
lesz ezentúl bámulna ő is hűvös
félhomályba*